

lyste dyrkningsklausuler eller restriktioner i arealanvendelsen.

Ændringen indebærer således, at hjemlen til støtte udvides til at omfatte udgifterne ved jordopkøb eller restriktioner i arealanvendelsen, som påføres i medfør af § 13 d i lov om vandforsyning mv. eller § 64 a, jf. § 26 a i lov om miljøbeskyttelse. Da vandværker ikke selv kan opkøbe jord, er der udelukkende tale om udgifter, som vandværkerne pålægges af kommunalbestyrelsen eller amtsrådet.

Der vil som udgangspunkt ikke blive ydet støtte til dyrkningsaftaler med årlig udbetaling af kompensati- on, da sådanne aftaler vil binde støttemidler over flere år, og ikke harmonerer med det generelle princip om først og fremmest at give anlægsstøtte frem for drifts- støtte.

Vandforsyningsloven giver også vandforsynings- anlæggene selv mulighed for at indgå dyrkningsafta- ler. Som nævnt ovenfor udtalte ministeren i forbindel- se med behandlingen af det oprindelige lovforslag, at støtte til dyrkningspraksis i al væsentligt forudsattes

rettet mod undersøgelsesaktiviteter. Med de erfaringer, der er indvundet på området siden, findes det imidlertid nu hensigtsmæssigt, at også andre udgifter i forbindelse med et vandforsyningsanlægs indgåelse af dyrkningsaftaler fremover efter omstændighederne vil kunne opnå støtte. Sådanne udgifter kunne eksem- pelvis være engangsudgifter som opstår i forbindelse med indgåelse af en dyrkningsaftale. I disse tilfælde vil der kunne gives støtte efter den eksisterende be- stemmelse i § 1, stk. 1, nr. 6.

Til nr. 2-6

Ændringerne er lovtekniske følger af ændringen under nr. 1.

Til § 2

Det foreslås at loven træder i kraft dagen efter be- kendtgørelsen i Lovtidende.